

РЕШЕНИЕ

№ 2294

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11669** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], чрез адв. А. Л.- САК срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221720000657-091-001/10.08.2020 г., издаден от Е. М. С.- орган, възложил ревизията и Т. Д. И.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1596/19.10.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите. В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния. Моли съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се представлява.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на атакувания административен акт. По същество на спора излага съображения, че РА е правилен и законосъобразен. Фактическите констатации не са били оспорени от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Препраща към мотивите на решението на директора на ОДОП. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед /ЗВР/

№Р-22221710000657-020-001 от 04.02.2020 г., връчена по електронен път на 09.03.2020 г., изменена със Заповед №Р-22221710000657-020-002 от 05.06.2020 г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на П. С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 04.10. 2019 г. до 30.11.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221710000657-092-001/15.07.2020 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с обжалвания в настоящото производство РА №Р-22221710000657-091-001/10.08.2020 г., издаден от Е. М. С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 12.08.2020 г. по електронен път. С РА са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ на основание чл. 102, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 04.10.2019 г. до 31.10.2019 г. в размер на 8 699,17 лв. и лихви в размер на 652,49 лв.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения до задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221720000657-040-001 от 04.05.2020 г. В указания срок са представени документи и писмени обяснения.

С Протокол №1742774/13.03.2020 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на проверка по регистрация по ЗДДС, приключила с Акт за регистрация №220421902863384 от 15.11.2019 г. на [фирма].

В хода на ревизията е извършена съпоставка между представената информация от ревизираното лице и декларираните данни в ТД на НАП, съгласно която е установено, че не са налице разминавания и несъответствия.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че от регистрираното от дружеството ФУ няма декларирани приходи.

Установено е от приходните органи, че основен предмет на дейност на [фирма] е отдаване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти. Няма назначени лица на трудов договор. Дейността се извършва от едноличния собственик и управител на дружеството. [фирма] е собственик на следните недвижими имоти: гараж №2 и магазин №2, находящи се в [населено място], [улица]; магазин №5, апартаменти №12 и №3, находящи се в гр. С., [улица]; апартамент № 13, и гараж №6, намиращи се в [населено място], [улица]. Дружеството е декларирало, че финансирането се извършва от приходи от дейността и от допълнителни парични средства, предоставени от собственика, които са намерили отражение по сметка 493 „Разчети със собственици“. Съгласно представената оборотна ведомост е установено, че към 30.11.2019 г. сметка 493 е с кредитно салдо в размер на 331 052,48 лв.

Във връзка с подаденото заявление от [фирма] за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с вх. №223911902775137/06.11.2019 г., в хода на извършената проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС е установено,

че за периодите от 01.11.2018 г. до 31.10.2019 г., дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 74 595,00 лв., от който за период от 01.10.2019 г. до 04.10.2019 г. е в размер на 53 595,00 лв. За периода от 01.11.2018 г. до 30.09.2019 г. облагаемият оборот е формиран от фактури за наем на стойност 21 000,00 лв., а за периода от 01.10.2019 г. до 04.10.2019 г. облагаемият оборот е в размер на 53 595,00 лв. и е формиран от три фактури за наем на обща стойност 1 400,00 лв. и от фактура №169/04.10.2019 г. с предмет продажба на апартамент на стойност 52 195,00 лв. Т.е. [фирма] е достигнало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в размер на 53 595 лв. на 04.10.2019 г., със сделката, документирана с НА за Покупко-продажба на недвижим имот №64, том III, рег. № 7512, Дело 409/2019 г. с клиенти Д. В. И. и О. В. И. в размер на 52 195 лв. и издадената фактура № 169/04.10.2019 г. на Д. В. И., с предмет на доставка продажба на апартамент №2, [улица] ДО в размер на 52 195 лв. и ДДС в размер на 0,00 лв.

При тези данни приходните органи са приели, че на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС /Изм.-ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г./ [фирма] е било длъжно да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 11.10.2019 г. включително. Заявлението за регистрация не е подадено в законоустановения срок, тъй като е подадено на 06.11.2019 г. и е регистрирано по реда на ЗДДС на 22.11.2019 г.- задължителна регистрация, във връзка с облагаем оборот.

Ревизионен акт №Р-22221710000657-091-001/10.08.2020 г., издаден от Е. М. С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията е оспорен пред горестоящия административен орган.

С Решение № 1596/19.10.2020 г. директор на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП потвърдил РА №Р-22221710000657-091-001/10.08.2020 г., в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчен период 04.10.2019 г. , ведно с определените лихви за забава.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, на база събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие следното от правна страна:

Жалбата е подадена срещу обжалваната и потвърдена част на РА, от лице с надлежна легитимация, след изчерпване на фазата на административния контрол и в рамките на преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Същата отговаря на изискванията на чл. 149 от ДОПК и като такава е процесуално допустима за разглеждане по същество. Оспореният РА е валиден, издаден от компетентен орган, след провеждане на ревизия, възложена от оправомощен за това орган по приходите, при спазване на съответните процедурни правила. След извършена служебна проверка съдът установи, че ревизионният е издаден от оправомощени съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК органи, в рамките на тяхната компетентност. Заповедите за възлагане на ревизията също са издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, определени с посочената по-горе заповед на директора на ТД на НАП – [населено място].

Процедурата по издаване на РА е съобразена с приложимите за случая процесуални норми на ДОПК и съдът не намира при провеждането ѝ да са извършени процесуални нарушения, засягащи законосъобразността на ревизионния акт в цялост. С РА са определени задължения за периода на лицето, на което е възложена ревизията. Ревизията е приключила в срока, установен от чл. 114, ал. 2 от ДОПК. Ревизионният

акт е издаден в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, с извършено позоваване на изготвения ревизионен доклад. Освен това, изложение на фактическите основания за установяване на процесните задължения се съдържа в ревизионния доклад, който е неразделна част от обжалвания акт /чл. 120, ал. 2 от ДОПК/, а съгласно константната съдебна практика мотивите на РД, когато са възприети от компетентните органи, се явяват и такива на приключващия ревизията акт. На задълженото лице е била предоставена възможност да представя доказателства, да възрази срещу констатациите в РД. Дружеството е редовно уведомявано, както за откриването на ревизионното производство, така и за всички последващи действия на органите по приходите, а също и за исканите от тях доказателства от значение за установяване размера на публичните му задължения. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите според тях доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства. Извършените въз основа на тези доказателства фактически констатации и направените правни изводи са предмет на преценка при проверката за материалната законосъобразност на РА и ще бъдат обсъдени по-долу в настоящото решение. Извън това, в процесуалния закон са предвидени достатъчно възможности ревизираното лице, в пълнота да упражни правото си на защита чрез попълване на преписката с необходимите доказателства, включително чрез отправяне до решаващия орган или до съда на искания за тяхното събиране, като в конкретния случай жалбоподателят не е ангажирал доказателства в хода на съдебното производство.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

С оглед изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Направените с ревизионния акт установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията. При извършената от съда служебна проверка не са установени допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват отмяната на РА единствено на това основание.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобщи следното:

Предмет на настоящото производство е РА, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ на основание чл. 102, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 04.10.2019 г. до 31.10.2019 г. в размер на 8 699,17 лв. и лихви в размер на 652,49 лв.

Тези публични задължения са установени във връзка с подадено заявление от [фирма] за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с вх. №223911902775137/06.11.2019 г., по повод на което започнала проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС, в следствие в хода на възложена с

посочената по-горе ЗВР ревизия за конкретния период. Безспорна е констатацията, че за периодите от 01.11.2018 г. до 31.10.2019 г., дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 74 595,00 лв., от който за период от 01.10.2019 г. до 04.10.2019 г. е в размер на 53 595,00 лв. За периода от 01.11.2018 г. до 30.09.2019 г. облагаемият оборот е формиран от фактури за наем на стойност 21 000,00 лв., а за периода от 01.10.2019 г. до 04.10.2019 г. облагаемият оборот е в размер на 53 595,00 лв. и е формиран от три фактури за наем на обща стойност 1 400,00 лв. и от фактура №169/04.10.2019 г. с предмет продажба на апартамент на стойност 52 195,00 лв. Т.е. несъмнено дружеството-жалбоподател е достигнало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в размер на 53 595 лв. на 04.10.2019 г., със сделката, документирана с НА за Покупко-продажба на недвижим имот №64, том III, рег. № 7512, Дело 409/2019 г. с клиенти Д. В. И. и О. В. И. в размер на 52 195 лв. и издадената фактура № 169/04.10.2019 г. на Д. В. И., с предмет на доставка продажба на апартамент №2, [улица] ДО в размер на 52 195 лв. и ДДС в размер на 0,00 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал.1 (Изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) озаглавена „Задължителна регистрация“ всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Според новелата на ал.2 облагаемият оборот е сумата от данъчните основи на извършените от лицето: 1. облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; 2. доставки на финансови услуги по чл. 46; 3. доставки на застрахователни услуги по чл. 47. В ал.3 е заложено, че в облагаемия оборот не се включват доставките по ал. 2, т. 2 и 3, когато не са свързани с основната дейност на лицето, доставките на дълготрайни активи, използвани в дейността на лицето, както и доставките, за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 и 3. В облагаемия оборот се включват и получените авансови плащания по доставки по ал. 2, с изключение на получените авансови плащания преди възникване на данъчното събитие по чл. 51, ал. 1. В облагаемия оборот се включва и оборотът, реализиран от преобразуващия се или от отчуждителя, когато същият е регистрирано лице на основание, различно от този член или чл. 100, ал. 1, или е нерегистрирано по този закон лице, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди преобразуването или прехвърлянето в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 2, както и по т. 3 само при непарична вноска на предприятие или обособена част от него. При отделяне или разделяне, както и при непарична вноска на обособена част от предприятие се взема предвид оборотът, реализиран при осъществяване на прехвърлените дейности от преобразуващия се или отчуждителя, а при невъзможност същият да бъде определен в зависимост от дейностите-пропорционално на прехвърлените активи /ал.4/. Задължението за регистрация възниква независимо от срока, за който е постигнат облагаемият оборот, но не и за период, по-дълъг от определения в ал.1 /ал.5/.

Съгласно чл. 102, ал.3 ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми

доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя: 1. за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите; 2. за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. А според ал.4 (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период.

При тази правна рамка, приложението на нормата на чл. 102, ал. 4, във връзка с чл. 96, ал. 1 от ЗДДС изисква да се определи облагаемият оборот, дефиниран в чл. 96, ал. 2 от ЗДДС, цитиран по-горе. За да се установи достигнат ли е прагът за задължителна регистрация, а именно облагаем оборот над 50 000,00 лв. и за какъв период, е необходимо да се изследва продажбата на недвижимия имот дали не е освободена по смисъла на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС или дали не попада в хипотезата на чл. 96, ал. 3 от ЗДДС, която изключва доставките от облагаемия оборот. От приложените като доказателства по делото нотариални актове е видно, че продаденият недвижим имот не попада в разпоредбата на чл. 45, ал. 3, съгласно която освободена доставка е и доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях. С НА №57 от 13.12. 2017 г. [фирма] е придобило от [фирма] с ЕИК[ЕИК] право на строеж за построяване на следните недвижими имоти - самостоятелни обекти от предвидената за построяване жилищна сграда в [населено място], район В., ул. М., състояща се от партер и 5 надземни етажа, съгласно Разрешение за строеж №338 от 05.10.2017 г., влязло в сила от 24.10.2017 г. Самостоятелните обекти са: апартаменти №2 и №3 на първия етаж, апартамент №7 на втория етаж и апартамент №12 на третия етаж. Както бе посочено по-горе, предмет на продажбата с фактура №169 е процесният апартамент №2, която доставка по смисъла на закона е доставка на самостоятелен недвижим имот, част от нова сграда. Легална дефиниция на определението „нови сгради“ е дадена в §1, т. 5 от ДР на ЗДДС, а именно: а/ които към датата, на които данъкът за доставката им е станал изискуем, са с етап на завършеност „груб строеж“ или б/ за които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли

60 месеца считано от датата, на която е издадено разрешение за ползване по реда на Закона за устройството на територията. След като продажбата е осъществена 24 месеца след издаване на разрешението за строеж, то няма как да са изтекли 60 месеца от разрешението за ползване на сградата, което доказва, че недвижимият имот не попада в обхвата на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС, т.е. не е освободена доставка.

Не е налице и хипотезата на чл.96, ал.3 ДОПК, при която доставките на определени дълготрайни активи са изключени от облагаемия оборот, което не се и оспорва от страна на жалбоподателя.

Предвид това, съдът намира, че е правилен извода на приходните органи, че [фирма] е било длъжно да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 11.10.2019 г. включително. В случая, заявлението за регистрация е подадено на 06.11.2019 г. и е регистрирано по реда на ЗДДС на 22.11.2019 г.- задължителна регистрация, във връзка с облагаем оборот, т.е. извън законоустановения срок. Ето защо законосъобразно на основание чл.102, ал.4 ЗДДС на жалбоподателя е определен дължим данък върху добавената стойност в размер на 8699.17 лв. върху данъчната основа в размер на 43495.83 лв., за облагаемата доставка /по фактура №[ЕГН]/04.10.2019 г./, с която дружеството е надхвърлило облагаемия оборот за данъчен период 04.10.2019 г. – 31.10.2019 г..

Съдът намира за нужно да отбележи, че нормата на чл.102, ал.4 ЗДДС, на което материалноправно основание е издаден процесният РА не противоречи на с чл. 287 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС. Чл. 287 от Директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. за ДДС (в дял XII Специални режими, глава 1, Специален режим за малки предприятия) позволява на държавите членки да предоставят прагово освобождаване на данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот не превишава определена в националното законодателство горна граница. България се е възползвала от тази възможност като в общия случай е освободила от облагане доставките на данъчно-задължени лица, чиито облагаем оборот е 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, а с оспорваната разпоредба на чл. 102, ал. 4 ЗДДС за определена категория субекти е намалила периода на това освобождаване. Разпоредбата третира задължения на доставчика по облагаема доставка за внасяне на данък върху доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000, включително и за доставката, с която посочения праг е надхвърлен. Принципът на данъчен неутралитет като основен принцип на общата система на облагане с ДДС в ЕС би бил нарушен, ако начисленият данък на доставчика, на основание чл. 102, ал. 4 ЗДДС, не подлежи на приспадане от получателя. Това, с което оспорената разпоредба засяга правното положение на доставчика, е обстоятелството, че е възможно той да не е получил платен ДДС от получателя по сделката, а да бъде задължен да внесе този данък. Събирането на дължимия ДДС от получателя по облагаемата доставка обаче е въпрос на спор между частно-правните субекти - страни по

сделката и не е предмет на регулация от публичното право /Решение № 2086 от 17.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9660/2020 г., I о./.. Освен това с Решение № 8 от 30.06.2020 г. по к. д. № 14/2019 г. на Конституционния съд на РБ е отхвърлено искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС. Прието е, че не са налице твърденията за противоречие на цитираната норма с чл. 4, ал. 1 и 2, чл. 5, ал. 4, чл. 6, ал. 2, чл. 17, ал. 3, чл. 19, ал. 2, чл. 60, ал. 1 от Конституцията на РБ.

Предвид това жалбата против РА се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при направеното искане, в полза на ответната страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство по реда на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004г за минималния размер на адвокатските възнаграждения, възлизащи общо на сумата от 797.58 лв..

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221720000657-091-001/10.08.2020 г., издаден от Е. М. С.- орган, възложил ревизията и Т. Д. И.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1596/19.10.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периода от 04.10.2019 г. до 31.10.2019 г., в размер на 8 699,17 лв. и лихви в размер на 652,49 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”- С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 797.58 лв..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен Административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на АПК.

СЪДИЯ: